

РЕШЕНИЕ

№ 7634

гр. София, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 30.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **5035** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 - 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 83, ал. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия. (ЗОБВВПИ).

Образувано е по повод на жалба вх. № 15757 от 10.05.2021г. и вх. № 17907 от 25.05.2021г. по описа на Административен съд София-град, подадена от В. И. Ч., ЕГН [ЕГН], [населено място], [улица], вх.Б, ет.1, ап.1 срещу Отказ рег. № 230000 - 4320 от 24.03.2021 г. на началник на 06 Районно управление (РУ) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие.

Жалбоподателят моли да се отмени обжалвания отказ като незаконосъобразен, постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и несъобразен с целта на закона. Инвокират се доводи, че оспореният отказ е неправилен и незаконосъобразен, тъй като не е мотивиран, липсва посочване на правните и фактическите основания за постановяването му. Посочва, че притежава въпросното късоцевно огнестрелно оръжие повече от 25 години, като на няколко пъти във времето му е издавано разрешение. Освен това твърди, че като бивш военнослужещ от въоръжените сили му се полага издаване на разрешение при облекчен режим и условия, на които отговаря. Моли постановения отказ да бъде отменен като незаконосъобразен. В хода на съдебното производство редовно призован, жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. П., която поддържа

жалбата, предлага да се уважи по съображенията, изложени в нея, прави предложение преписка да се върне на административния орган за ново произнасяне. Претендира присъждане на разноски, за които представя списък.

Ответника - Началника на 06 Районно управление (РУ) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), редовно призован, не се явява и не се представлява. По делото е постъпило писмено становище на 29.11.2021 г. от юрк.Г., с което оспорва жалбата с подробни мотиви. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Производството по издаване на оспорения административен акт е започнало със заявление вх. № 142400-139 от 13.01.2021г. /л.17/ за продължаване срока на разрешително за носене и съхранение на ловно оръжие и самоотбрана на късо оръжие, депозирано от оспорващия до началника на 06 РУ - СДВР. Към заявлението са приложени: Справка за съдимост от 13.01.2021г., издадена от Районен съд Кюстендил; Удостоверение рег.№ И-1147 от 14.01.2021г., издадено от Национална следствена служба, удостоверяващо, че към датата на издаване срещу Ч. няма данни за обвинения по неприключили наказателни производства; Медицинско свидетелство, от Д. ХХ-С. Е., удостоверяващо, че оспорващият е клинично и психично здрав; Удостоверение за годност на оръжие № 185 от 13.01.2021г., издадено от Оръжеен майстор С. К. А.; Удостоверение за изстреляни патрони от 13.01.2021г., издадено от Стрелбищен комплекс [фирма], удостоверяващо, че Ч. е провел учебни стрелби по програма с оръжие, както и че на лицето е проведен инструктаж за безопасно боравене с огнестрелно оръжие; Членска карта, серия Б № 097221, издадена от Н. „Съюз на ловците и риболовците в България”; Билет за лов, издаден от МЗГ, И. № 304200; Удостоверение за подборно ловуване № 011992, издадено от МЗГ, И.; Разрешение № 20160179135 от 15.02.2016г., валидно до 14.02.2021г., копие на лична карта на Ч. за вносна бележка за заплатена такса.

В съответствие с чл.38 от „Методически указания” за организация на дейността на полицейските органи по прилагане на ЗОБВВПИ е разпоредена проверка на В. Ч. относно местоживее, месторабота и заемана длъжност, наличие на данни за психично заболяване, наличие на данни, дали през последните три години са му налагани мерки по Закона за защита от домашно насилие.

В докладна записка рег. № 230р-3516 от 20.01.2021г. от В. К. /л.32/ е посочено, че в хода на проверката е установено, че лицето В. И. Ч.: живее на посочения от него адрес със съпругата си; не се води на списъчен отчет като психично болно лице, лице, злоупотребяващо с алкохол или други упойващи вещества или криминален контингент, няма данни да е извършило или да извършва противообществени прояви и нарушения на обществения ред и до настоящия момент при ПИ за района няма данни за налагани мерки по Закона за защита от домашно насилие. Посочено е, че Ч. притежава каса за съхранение на ловно оръжие и К., закрепена спрямо изискванията.

В преписката е налична и Докладна записка от 19.01.2021г., изготвена от старши инспектор Д.Д., в която е посочено, че след проверка на лицето В. Ч. са постъпили данни като извършител по 247/99г. на РЗ Полиция-П. за извършено деяние по чл.301 НК; 786/99г. на РУ-Р. за извършено деяние по чл. 277 НК; 630/19г. на РУ-К. за извършено деяние по чл.338 НК.

С писмо рег. № 230000-1263/28.01.2021г., началника на 06 РУ-СДВР е уведомил Ч., че

във връзка с подаденото от него заявление за издаване на разрешение за подновяване на срока за късоцевно огнестрелно оръжие, тъй като не е посочил основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение за подновяване на срока на късоцевно огнестрелно оръжие, спрямо него е започната процедура по издаване на отказ. Указано му е, че на основание чл.34, ал.3 от АПК в 7-дневен срок от получаване на писмото, може да депозира в деловодство на Об РУ-СДВР в писмен вид възражения, обяснения и/или доказателства, с които да посочи основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение за подновяване на срока на късоцевно огнестрелно оръжие на основание чл. 76, ал.3, т.3 от ЗОБВВПИ. Писмото е получено лично от В. И. Ч. на 16.02.2021г. Жалбоподателят се е възползвал от предоставената му възможност и е депозирал молба с вх. № 142400-634 от 16.02.2021г., в която е заявил допълнителни мотиви. В тях е изложил, че е бивш служител на МО със звание капитан от запаса, че е ловец повече от 24 години, управител е на О. и всеки месец му се налага да тегли пари за заплати на работници и служители и му се налага да ги пренася до обекти, които са в провинцията с отдалеченост до 300 км и повече, че притежава късоцевно оръжие повече от 23 години и не е допускал инциденти с него, както и че спазва правилата за носене и съхранение.

В докладна записка на служителя по "КОС" при 03 РУ - СДВР рег. № 230р-4046 от 25.01.2021г. /л.16/ са изложени резултатите от проверката по заявление вх. № 142400-139 от 13.01.2021г. Установено е, че преписката е окомплектована с необходимите документи съгласно изискванията на ЗОБВВПИ. Посочено е, че е извършена проверка съгласно изискванията на чл.83 от ЗОБВВПИ и е установено в информационните масиви на Ц.-ДНСП-КОС и И.-МВР, както и приложената ДЗ от ОР, че за лицето В. Ч. има информация като извършител по 247/99г. на РЗ Полиция-П. за извършено деяние по чл.301 НК; 786/99г. на РУ-Р. за извършено деяние по чл. 277 НК; 630/19г. на РУ-К. за извършено деяние по чл.338 НК. Изложено е и че от ДЗ от мл.ПИ от ТП, обслужващ съответната територия е видно, че лицето живее на посочения адрес и срещу него няма постъпили сигнали за нарушения на обществения ред и няма данни за постъпвали сигнали по ЗЗДН. Въз основа на изложеното е предложено да бъде издадено, съгласно чл.83, ал.5 от ЗОБВВПИ, разрешение за съхранение, носене и употреба на О. на В. И. Ч..

Върху тази докладна записка има поставена резолюция за издаване на отказ на основание чл. 58, ал.1, т. 10 от ЗОБВВПИ и да се издаде разрешително за ловни цели. С оспорения Отказ рег. № 230000-4320 от 24.03.2021 г. за издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на късоцевно огнестрелно оръжие, издаден от Началника на Об РУ към СДВР, на основание чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ е отказано да бъде дадено исканото разрешение. В обстоятелствената част на административния акт е посочено, че изложените от Ч. мотиви не обосновават необходимостта и нуждата от носене и употреба на огнестрелно оръжие, доколкото са представени доказателства относно съществуваща потенциална опасност за живота и здравето на същото лице. Посочено е също и че самоотбраната предполага реална опасност от посегателства, която може да бъде избегната или преодоляна по друг начин, каквато опасност също не била обоснована от лицето. Посочените от Ч. мотиви и доводи за потенциална опасност не са релевантни на депозираното заявление, доколкото хипотетичната опасност, налагаща самоотбрана, съществува за всеки член на обществото. Изтъкнато е, че твърдяната нужда на заявителя не попада в

обхвата на закона, т.к. въведеният разрешителен режим изисква установяване на основателни, актуални и конкретни причини, които по несъмнен начин обосновават необходимост от носене на оръжие.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед, съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че тя е издадена от компетентен, в кръга на предоставените му от закона правомощия.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган - началника на Об РУ - СДВР, в изпълнение на правомощията му, съгласно разпоредбата на чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ. Същият съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, както и фактическите и правни основания за постановяването му.

При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Оспорващият е уведомен за започналото административно производство за отказ, съгласно чл. 26, ал. 1 от АПК. Даденият му от административния орган 7 - дневен срок за възражения и обяснения е максималният регламентиран срок по чл. 34, ал. 3 от АПК. Няма спор, че заявление вх. № 142400-139 от 13.01.2021 г. е редовно, доколкото заявителят е представил всички изискуеми документи.

Оспореното решение съответства на материално-правните разпоредби и на целта на закона.

ЗОБВВПИ въвежда изключително строг разрешителен режим на посочените в него дейности с взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия, с оглед опасността, която представляват самите те и дейностите с тях, поради което за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от придобиване на оръжие. В чл. 58, ал. 1 от ЗОБВВПИ са посочени обстоятелствата, при които не се издава разрешение за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия.

По делото не се спори, че по отношение на Ч. не са налице отрицателните предпоставки на чл. 58, ал. 1, т. 1-9 ЗОБВВПИ. Спорът е по отношение наличието на предпоставката по т. 10 - основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаването на разрешение. Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешения за придобиване, съхранение и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Следователно физическото лице, което иска разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие за самоотбрана трябва в писмен вид да изложи конкретни факти и обстоятелства, които да обосноват несъмнено извод, че неговите или на членове на семейството му, живот, здраве и имущество са персонално застрашени по начин, който изисква тяхната охрана и отбрана посредством огнестрелно оръжие и необходимите за ползването му боеприпаси. Само наличието на такава нужда, представлява за законодателя основание да се разреши на физическо лице придобиването и притежанието на огнестрелно оръжие. В тежест на лицето, подало искане за издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие, е да заяви и подкрепи с убедителни доказателства своята необходимост от притежание на късо огнестрелно оръжие. В

настоящият случай Ч. като физическо лице е посочил в заявлението си, че иска да придобие късоцевно огнестрелно оръжие за самоотбрана, която конкретизира в допълнителните си мотиви от 16.02.2021г., че е бивш служител на МО със звание капитан от запаса, че е ловец повече от 24 години, управител е на О. и всеки месец му се налага да тегли пари за заплати на работници и служители и му се налага да ги пренася до обекти, които са в провинцията с отдалеченост до 300 км и повече, че притежава късоцевно оръжие повече от 23 години и не е допускал инциденти с него, както и че спазва правилата за носене и съхранение.

По делото липсват доказателства, установяващи срещу оспорващия или членовете на неговото семейство да са налице не само конкретни, а въобще никакви заплахи за живота и здравето им, нито пък да са били жертва на престъпления или посегателства срещу личността и имуществото им в това им качество.

Съгласно чл. 6, ал. 3 ЗОБВВПИ огнестрелните оръжия в зависимост от предназначението и техническите си характеристики биват за служебни или за граждански цели. Физическите лица могат да придобиват огнестрелно оръжие и боеприпаси само за граждански цели, които са посочени в чл. 6, ал. 3 ЗОБВВПИ. Те не могат да придобиват оръжие за служебни цели, посочени в чл. 6, ал. 2 от ЗОБВВПИ, тъй като такива цели имат само физическите и юридически лица, регистрирани като търговци и извършващи съответната търговска дейност или дейност, която изисква да бъде водена по търговски начин.

Придобиването на оръжие за служебни цели и за граждански цели са две различни възможности, които имат различен правен режим. Придобиване на огнестрелно оръжие за служебни цели се разрешава на юридически лица и на физически лица - търговци по смисъла на Търговския закон, за охрана на собствеността, защита на живота и здравето на личността, както и за други разрешени дейности, т. е. за отбрана свързана с трудовата дейност. За граждански цели огнестрелно оръжие с определени в ЗОБВВПИ характеристики се придобива, за самоотбрана, ловни, спортни и културни нужди. В случая оспорващият не доказва наличието на основателна причина за придобиване на късоцевно оръжие за граждански цели.

При издаване на оспорения отказ не е нарушен принципът на съразмерност, визиран в чл. 6 от АПК, тъй като административният орган е упражнил правомощията си по разумен начин, добросъвестно, справедливо и в съответствие с материалния закон. По изложените съображения съдът намира, че не са налице основанията за отмяна на оспорения отказ, визиран в чл. 146 от АПК. Той е валиден и законосъобразен административен акт, поради което оспорването следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100, 00 лв. за явяването в едно съдебно заседание.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, трето отделение 8-и състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба от В. И. Ч. срещу Отказ рег. № 230000-4320 от 24.03.2021г. за издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на късоцевно огнестрелно оръжие, издаден от Началника на Об РУ към СДВР.

ОСЪЖДА В. И. Ч. ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място], [улица], вх.Б, ет.1, ап.1 да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100, 00 (сто лева).

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: